

la revista dels serveis de SUMAR

SANT SADURNÍ D'ANOIA - La Casa dels Avis

Residència i centre de dia per a gent gran

4 L'atenció centrada en la persona

7 Les activitats del centre

14 Coneixem els nostres professionals

16 El racó de Carme Bel

18 Activa't! Treball del cos i de la ment

EDITA

SERVEIS PÚBLICS
D'ACCIÓ SOCIAL
DE CATALUNYA

Parc Científic i Tecnològic de la UdG
Edifici Narcís Monturiol
Emili Grahit, 91. Bloc B – 3a Planta
17003 Girona
Tel. 972 439 168
info@sumaracciosocial.cat
www.sumaracciosocial.cat

DESEMBRE 2018

PRESIDENT:
Miquel Calm

DIRECCIÓ GENERAL:
Estanis Vayreda

COMITÈ DE DIRECCIÓ:
Gabriel Llagostera – Director de gestió de persones i organització
Mariona Rustullet – Directora tècnica
Salvador Peña – Director d'Administració i finances

DIRECTORA DEL CENTRE:
Neus Montserrat

COORDINACIÓ I EDICIÓ:
Anna Tarafa – Comunicació

REDACCIÓ:
Marga Masana – Casa dels Avis
Anna Tarafa – Comunicació

DISSENY I MAQUETACIÓ:
Estudi Oliver Gràfic

FOTOGRAFIES
Arxiu fotogràfic dels centres de serveis

PERIODICITAT
Semestral

www.sumaracciosocial.cat

Aquesta publicació es difon entre els usuaris, familiars i amics dels recursos que gestiona SUMAR amb l'objectiu d'aproximar-los al territori i a fomentar la interacció entre tots els actors que en formen part: usuaris, familiars, amics, govern local, etc. S'autoritza la seva distribució, còpia i reutilització sempre que es faci sense afany de lucre i reconeixent l'autoria. La revista es pot descarregar gratuïtament a www.sumaracciosocial.cat.

EDITORIAL

PERSEGUIM LA FELICITAT

A l'Ana li agrada sortir al jardí a prendre l'aire i seguir al seu ritme els exercicis grupals. Ens ho fa notar amb l'expressió de la cara i també amb gestos.

Cada dilluns i divendres al matí, la Rosa camina pel jardí de casa seva i passa una bona estona amb el seu marit. Són escapades que li donen molta alegria!

A la Fina li agrada estar a la seva habitació a la tarda i mirar la televisió, sobretot la novel·la i el 'Pasapalabra'.

Cosir és una activitat que agrada molt a la Montse. Marca molta roba que no està marcada i fa arranjaments a la roba d'alguns residents.

Aquestes activitats són un exemple de les diverses accions que l'Ana, la Rosa, la Fina i la Montse fan a la Casa dels Avis. Petites accions, normals per a nosaltres, però molt significatives per a elles. Fets que els permeten compartir coneixement i experiència amb la resta de companys i companyes del centre o, simplement, gaudir d'una estona de benestar. Exemples de l'atenció personalitzada que donem i de l'impacte positiu del model d'Atenció Centrada en la Persona (ACP) que oferim.

La felicitat està lligada al sentiment de sentir-se viu i de tenir ganes de viure. I és un dels grans objectius de les persones. Diversos estudis confirmen que quan una persona pot escollir el que li agrada, millora el seu estat d'ànim i el seu benestar.

Això és el que volem per a la nostra gent gran i treballem en aquesta línia. Els deixem escollir i fer el que volen, d'acord amb els seus gustos i preferències. I davant d'aquelles preferències que impliquen un cert risc, valorem la demanda i intentem trobar sempre la millor solució per a cada persona. Busquem una solució consensuada que equilibri la demanda de la persona amb la seva seguretat i no sacrifiquem, per sistema, la seva autonomia i el seu benestar per la seguretat.

La vida ens ofereix milers de moments, petits instants que ens aporten felicitat. I en els nostres centres intentem aprofitar i no deixar escapar molts d'aquests petits moments de felicitat. Ho fem treballant per millorar la confiança de cadascú, l'autoestima. Reguem il·lusions, fem realitat desitjos. Desgranem els petits moments de felicitat que ens arriben i ajudem a cada una de les nostres persones grans a trobar i a aprofitar el màxim d'aquests petits moments que els fan sentir feliços.

L'Ana, la Rosa, la Fina i la Montse són només 4 de les moltes persones que ajudem a ser més feliços.

Bones Festes!

Estanis Vayreda i Puigvert
Director General

Ara que s'acosten les festes nadalenques, com a alcalde de Sant Sadurní voldria fer una reflexió sobre la proximitat.

El filòsof Josep Maria Esquirol té dues obres precioses, 'La resistència íntima' i 'Discurs de proximitat', en què reivindica que la vida es redueix a dos infinitius: pensar i estimar.

Prestar atenció a la vida de les persones, als gestos quotidians, un sentir-se a casa allà on siguis gràcies, sobretot, a la companyia.

Ara que vénen festes, pensem en el temps, regalem-nos estonetes, pensem que potser més que un regal per a les nostres persones estimades, sobretot la gent gran, necessiten una conversa tranquil·la. Acompanyem-nos.

Reivindico, seguint al filòsof, la condició humana entesa com un conjunt de situacions, algunes amables i d'altres tristes, doloroses, però en qualsevol cas els cantells de tota situació poden ser amorosits per la tendresa.

Els éssers humans som circumstancials. Tot i que no tenim la certesa que existeixi la felicitat absoluta, sí que podem aspirar a petites felicitats, moments únics, instants bonics per recordar. I a vegades, un d'aquests instants ens els regala un somriure, una carícia, una mirada càlida.

Diu Esquirol: "La paraula més fonda de totes és equivalent a la mà que dóna, o als braços que fan una abraçada".

Molt bones festes.

Josep Maria Ribas i Ferrer

Alcalde de Sant Sadurní d'Anoia

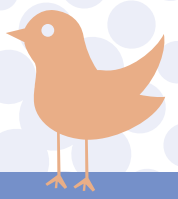
“Reguem il·lusions i fem realitat desitjos”

Ana Casado Lopera 92 anys

El meu dia a dia...

L'Ana ha fet 92 anys a l'octubre i viu a la Casa dels Avis des de fa quatre anys. Cada dia es lleva cap a les 7.30 del matí força contenta. Moltes vegades, fins i tot fa broma amb la cuidadora que l'ajuda. L'Ana necessita ajuda per vestir-se, però col·labora en tot el que pot i també per menjar, encara que alguns dies, en funció del seu estat d'ànim, ho fa sola. Necessita moure's molt i ens ho demana sovint. Normalment, es mou en cadira de rodes, però també amb caminadors, sempre que algú li doni suport. Li agrada sortir al jardí a prendre l'aire, fer jocs estimulants i participar de les classes de psicomotricitat. Segueix al seu ritme els exercicis grupals. També li agrada la música. Ens ho fa notar amb l'expressió de la cara i també amb gestos. Fins i tot algun cop ha ballat!

Rosa Morato Vives 84 anys

El meu dia a dia...

La Rosa fa 15 anys que viu a la zona de l'Hospital de la Casa dels Avis. Li agrada molt l'esmorzar dels matins i cada dia, un cop ha esmorzat, participa de les classes de psicomotricitat amb la fisioterapeuta. També li agrada molt el taller de cuina, cantar i la música. Coneix la majoria de les cançons que treballem! Sempre està disposada a fer activitats.

Surt molt sovint del centre amb el seu marit, en Joan. Concretament, els dilluns i divendres al matí caminen pel jardí de casa seva i estant junts una bona estona. I quan torna a la residència, se la veu molt contenta. Són escapades que li donen molta alegria!

Fina Domingo 92 anys

El meu dia a dia...

La Fina ens va deixar a finals d'octubre i va viure poc temps a la zona de l'Hospital. Però l'hem coneguda molt perquè també hi havia viscut el seu marit i ella venia cada dia a veure'l. Era perruquera de professió i li agradava anar sempre molt ben arreglada. Era molt bona fent acudits i sempre n'explicava de molt bons que ens feien riure a tots. Cada matí assistia a les classes de psicomotricitat i li agradava la música. Ella i el seu marit eren uns grans balladors. Tenia un grau de sordesa molt elevat i li apropàvem l'equip de música perquè la sentís correctament.

No era molt de sortir, tot i que participava de les sortides al mercat i li agradaven molt les visites que li feia el seu fill, que és perruquer

i que li retocava el pentinat. Sortien a passejar pel jardí i pels altres espais de la Casa dels Avis. A la tarda, li agradava estar a la seva habitació i mirar la televisió, sobretot la novel·la de la tarda i el 'Pasapalabra'.

Montse Sala 88 anys

El meu dia a dia...

Fa quatre anys que la Montse viu a la Casa dels Avis. Té un caràcter molt alegre i gairebé sempre està contenta. Només quan li falla l'audiòfon es posa una mica trista perquè no sent gaire bé. Al matí es lleva sola i necessita molt poca ajuda. Ho fa sempre amb un somriure a la cara i, a mesura que va baixant les escales, va desitjant bon dia a tothom de forma optimista i contenta. Et busca amb la mirada. Li agrada molt el primer àpat del dia, l'esmorzar, i després estar una estona asseguda i mirar alguna revista, diari o les notícies abans de començar alguna activitat cap a les 10 del matí. Li agrada experimentar: pintura, treballs manuals, cuina, escriptura,

psicomotricitat-gimnàstica, ballar, sortir... Però el que més li agrada és cosir. Marca molta de la roba que no està marcada i fa arranjaments de la roba d'alguns residents: bores a pantalons, estrips, botons i el que li demanen. És tota una artesana de l'agulla. Després de dinar li agrada molt anar a la seva habitació a fer la migdiada i, a la tarda, participa en poques activitats i va molt a la seva. Li agrada participar de les lectures en veu alta cada quinze dies i a les tertúlies que fan amb un grupet d'amigues que té.

CALENDARI D'ACTIVITATS

Agost - Desembre 2018

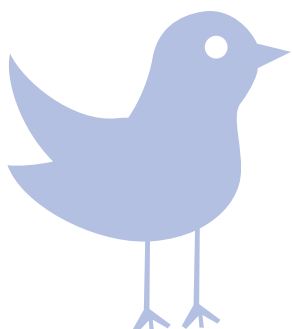

EL NOSTRE DIA A DIA

Activitats de la vida diària

Jocs d'estimulació

Feskits

Moments

Taller de cuina

Grups d'ajuda mútua

Treballs manuals

Lectures en veu alta

Taller de costura

Assemblees

Taller de pintura

Estimulació amb animals

Trobades intergeneracionals

Taller de sabó

LES CELEBRACIONS

Festa de la Fil·loxera

'Coro Rociero'

Espectacle teles acrobàtiques

Sopar d'estiu

Castanyada i panallets

LES SORTIDES

Al mercat

D'estiu

Al supermercat

ENTREVISTA A...

CARME GUIRAO ZUÑIGA I AMPARO DE LA FUENTE PÉREZ

Gerocultores de la Casa dels Avis

La Carme Guirao és gerocultora a l'edifici de la Casa dels Avis. Va néixer a Sant Sadurní d'Anoia fa 55 anys, concretament a l'edifici de la zona Hospital on ara s'ubica una part de la residència. Viu a Vilafranca del Penedès i té dos fills; l'Edgar, de 33 anys, i la Natàlia, de 29. Va estudiar per auxiliar de geriatria a Vilafranca del Penedès i la seva relació amb la Casa dels Avis és de fa molts anys. Va començar a treballar-hi durant dos anys com a auxiliar, després va fer vuit anys de cuinera i ara, amb SUMAR, fa dos anys que és gerocultora.

L'Amparo de la Fuente és gerocultora a la zona Hospital. Va néixer a Sevilla fa 61 anys i va arribar a Sant Sadurní l'any 1973. Va venir de visita amb l'àvia per veure una tia que hi tenia i es va quedar. Va trobar feina i xicot, i no podia deixar escapar l'oportunitat! Té dos fills; el David,

de 42 anys, i el Paco, de 39. I és àvia de quatre néts: la Martina, la Clàudia, la Júlia i el Pol. Tot cuidant els seus fills es va treure el títol de treballadora familiar i, posteriorment, va fer un curs d'auxiliar de geriatria. Va començar a treballar a la Casa dels Avis, l'any 2003, fa uns 15 anys.

Carme i Amparo, quines tasques teniu assignades?

Carme - Jo sóc la referent d'alguns avis i la responsable d'ajudar que s'aixequin al matí i amb la higiene personal. També paro taules del menjador a les hores dels àpats, dono esmorzars i berenars, acompanyo, si cal, al servei i faig llits. Estic en el torn d'11 hores i faig tot el que sorgeixi en el dia a dia de les persones. Actualment, també formo part del grup promotor del centre amb el qual estem treballant per implantar el model d'ACP.

Amparo - Jo treballo a la zona de l'Hospital, a la planta baixa, i la meva feina és cuidar els avis. Els ajudo a aixecar-se, a fer la higiene, a vestir-los i a posar-se guapos. Faig lavabos i tot allò que em demanen. Paro taules, dono el menjar a qui li cal i totes les feines que se'n deriven d'atendre a la gent gran. Faig el torn d'11 hores.

Què us aporta aquesta feina?

Carme - M'aporta molt, m'agrada molt, em sento estimada i rebo molt d'afecta. Veig els avis contens després d'una higiene i noto l'alegria en moments puntuals. Noto aquell somriure de complicitat després de resoldre algun problema. Tot això em fa sentir molt bé.

Amparo - Molt i molt. Mira, sempre m'ha agradat ajudar a la gent i és el que estic fent: donar l'ajuda que cada resident necessita i això em fa sentir bé. Si no tingués família, seria d'aquestes persones que marxaria de casa per causes humanitàries per donar la meva ajuda.

Què és el que més valoreu de la feina que realitzeu?

Carme - L'ajuda que dono als avis, el fet d'arreglar-los i satisfer algunes de les seves necessitats. És el que m'emporto a casa cada dia que treballo: la satisfacció d'haver posat un granet de sorra en el benestar de les persones que he atès.

Amparo - El fet de fer contens els avis, les paraules que et diuen de bon matí quan et veuen, el fet que es manifestin com se senten en veure't... Tot això no té preu.

Podeu explicar-nos algun moment emotiu, divertit o que recordeu especialment?

Carme - Sí, en recordo un: era un diumenge després de menjar una bona fideuada i peix a la basca. Una resident poc comunicativa perquè parlava molt poc em va cridar tota satisfeta i em va dir: "Ara, podries donar-me una copa de cava, oi?". Aquell dia no en teníem, però vaig estar contenta de veure la seva alegria. I si em permetes d'explicar-te'n una altra, d'anècdota, recordo també un senyor que amb 101 anys, després d'una de les sortides al mercat que fem amb els joves, va entrar al menjador i va menjar com mai quan normalment li costa molt. Aquell dia portava una gran alegria a la cara i explicava que la sortida li havia obert la gana. Aquestes petites coses les valoro molt.

Amparo - Doncs mira, el dilluns de pasqua de cada

any celebrem el dinar de la gent gran i marxem fora de la casa a dinar a un restaurant amb la resta de la gent del poble. Hi havia un senyor que ja és mort que a les 7 del matí ja m'esperava impacient que arribés a la feina perquè li poses el "traje", l'afaités i el posés guapo pel gran esdeveniment del dia. Tenia una alegria i un nerviosisme que em va demanar fins i tot que li fes una foto. Aquests moments els recordes sempre perquè no et deixen indiferents.

Quin consell donaríeu a una persona que valora venir al centre?

Carme - Que s'hi viu bé, que els tractem bé, que el menjar és bo i que es fan moltes activitats, sortides, festes, que ho celebrem tot. Que sempre hi ha ambient i que és una bona decisió.

Amparo - Que vingui amb tranquil·litat, que aquí es cuida bé als avis i que, a més, se'ls estima. I que s'intenta que tinguin tot allò que necessiten.

Això és tot. Moltes gràcies a les dues!

EL RACÓ DE... CARME BEL AGUT

La Carme Bel va néixer el 15 de maig de 1930 i va arribar a la Casa dels Avis l'abril del 2012.

És filla de la Patrocínia i l'Antonio, i va tenir tres germanes. Té fills, néts, besnéts i va treballar de modista i botiguera. En aquest número ens permet conèixer-la una mica més.

Carme, pots explicar-nos algunes vivències de la teva vida que recordis especialment?

Mireu, sóc nascuda al Baix Aragonès, a un poble que es diu Fornols, i sóc la tercera de quatre germanes: l'Eugènia (que ja és morta), la Maria, jo i la Roser.

Durant la guerra ens van fer fora del poble i vam venir de refugiats

a Sant Sadurní. El meu pare va trobar feina en una cava del municipi veí de Subirats, 'Cal Balicurt', com encarregat i la mare es va dedicar a les feines de la casa. Estava entretinguda amb nosaltres quatre.

Jo vaig ser força afortunada perquè vaig anar a l'escola de les monges del poble, que ara és l'Escola del Carme. Hi vaig anar força anys, no recordo ben bé quants, i vaig aprendre a llegir i a escriure. I saps una cosa? A classe només érem nenes, ja que els nens no podien venir, estàvem separats. No com ara que van nens i nenes junts.

Després de l'escola vaig anar a treballar a un taller de confecció, a 'Cal Sabat' de Sant Sadurní. Allà vaig fer un curs de tall i confecció. Gràcies a això vaig poder-me dedicar gran part de la meua vida a fer de modista. Tot sovint anava a cosir per les cases particulars de gent benestant.

Com va ser la teva joventut?

Jo era una jove molt retirada, no m'agradava ballar, sobretot perquè no em toquessin, mira.

M'agradava molt llegir textos religiosos i, sobretot, fer labors.

Em vaig enamorar, no recordo com, d'un jove de Cartagena que treballava a 'Can Codorniu' i coincidia amb ell. A ell li agradava cantar i fer acudits, era molt de la broma.

T'hi vas casar?

Doncs sí, m'hi vaig casar a l'església de Sant Sadurní a l'edat de 21 anys. Portava un vestit jaqueta fosc i vaig tenir quatre fills. El primer es va morir, li haguera posat Josep; després va venir la Maria dels Àngels, en Jaume i en Joan. De la Maria Àngels tinc tres néts: en Xavi, de 41 anys, en Jordi, de 39, i en Nani, de 35. En Xavi té dos fills, en Nil i l'Alèxia, i en Nani dos més, en Magí i en Dalmau, de mesos. Per tant, he estat besàvia per quarta vegada.

De l'altre fill, en Joan, tinc dues nétes, la Joana i la Pina, i del petit, en Jaume, tinc dos néts, l'Albert i en Ricard.

Un cop casada vaig posar una botiga de queviures que tenia de tot, i m'hi vaig estar uns 15 anys.

Ens pots explicar una mica l'estada a la Casa dels Avis?

Abans de venir a la Casa dels Avis, vivia amb la meua filla. Hi vaig estar uns 5 anys fins que vam decidir que el millor per a mi era entrar a la Casa dels Avis.

Aquí m'hi trobo molt bé, perfectament. Estic en una habitació sola i, per tant, em sento com a casa, tot i que passo la major part del temps a la sala comuna amb altra gent.

Què hi fas?

Mira, fa uns mesos m'entretenia més que ara. Gairebé no m'hi veig i, per tant, estic limitada. M'agrada molt treballar amb els jocs d'encaixos

a través del tacte, llegir amb una màquina que vaig portar de casa que és una lupa d'augment, però és una mica difícil. Participo de les classes de psicomotricitat-gimnàstica, a les assemblees i al grup de cant i de música. I m'encanta assistir als grups de lectura en veu alta cada quinze dies. Actualment, però, no tinc tantes ganes de fer coses i demano estar en un lloc tranquil·la.

Què és el que més t'agrada?

La dutxa, i també, com que sóc diabètica, que em portin un iogurt a mitjanit. La meua filla, la Maria Àngels, ve tot sovint. Em cuida molt i em talla els cabells quant fa falta. I també quan vénen tots els de casa, que van passant un dia o un altre: fills, néts... De tant en tant vaig a dinar fora. Una de les nétes, la Pina, estudia música i ha vingut a fer alguns concerts. I això m'emociona molt.

Del centre m'agrada, de debò. Em sento ben cuidada, atesa i faig el que em ve de gust.

ACTIVA EL TEU COS!

A càrrec de **Meritxell Coromina**, fisioterapeuta del centre de serveis de Sant Vicenç de Torelló i de la residència i centre de dia de Sant Hilari Sacalm.

Eliminem estigmes

EL CAMINADOR, una altra ajuda per mantenir i/o millorar el grau d'autonomia en els desplaçaments.

El caminador està indicat per persones que necessiten un bon suport per sentir-se més estables a l'hora de caminar i per persones amb una alteració de l'equilibri important.

Ens pot ser de gran utilitat per conservar la nostra autonomia, quan el bastó o les crosses ja no ens ofereixen la seguretat i confiança que necessitem.

En els últims anys els dissenys s'han fet més dinàmics i moderns. Molts d'ells porten incorporat un seient que també es pot fer servir de tauleta i una cistella per guardar objectes o transportar-los d'un lloc a un altre.

Antònia, 85 anys

"Per ganes no hi aniria, però tinc poca estabilitat i el caminador m'ajuda a continuar fent les coses del dia a dia. També l'utilitzo dins de casa. Abans anava amb bastó, però ja fa uns 3 anys que l'utilitzo; en cas contrari no podria caminar."

Maria, 89 anys

"Fa 6 mesos que vaig amb el caminador i sort en tinc! Per dins vaig sense o amb bastó, i l'agafo per sortir al carrer sola. Em sento més segura. Puc anar a buscar aigua a la font, a passejar pel Serrat i els diumenges vaig a missa."

Avantatges i inconvenients del seu ús

Avantatges

- > Estabilitat. Permet uns desplaçaments més segurs.
- > Ens permet continuar amb els nostres costums de sortir al carrer (a passejar, a comprar el pa...).
- > S'hi inclou seient incorporat que permet descansar un moment, si cal, durant el desplaçament.
- > S'hi inclou cistella, permet guardar-hi objectes (moneder, mocadors, diari...) o transportar-los (la compra, per exemple).

Inconvenients

- > És una mica voluminós i a vegades pesat.
- > Cal ensenyar a la persona a utilitzar-lo.

Recomanacions a l'hora d'utilitzar-lo

- > És molt important que el caminador s'adapti a la persona gran, regulant-lo a la seva alçada. El puny/màneg per on l'agafem ha d'arribar a l'altura del maluc, igual que amb els bastons.
- > Mentre es camina, cal tenir el colze mínimament flexionat (entre 20° i 30°) per ajudar a mantenir una postura correcta i dirigir bé el caminador.
- > Demanar consell en ortopèdies i/o professionals, com ara fisioterapeutes, abans d'adquirir-lo.

ACTIVA LA TEVA MENT!

A càrrec de **Míriam Caro**, terapeuta ocupacional especialitzada en neuropsicologia i demències i directora del centre de serveis de Sant Vicenç de Torelló.

Suma els números de la fila superior i els de la columna esquerra:

	7	5	6	9	16	5	1	4	10
6		11					7		
13	20					18			
10									20
3									
19								23	
4			13						
2	9					7			
12			21						
1		6							
15			21					19	

Intenta memoritzar aquesta llista de paraules en dos minuts:

pilota	tieta	paella
galleda	galeta	telèfon
piano	tisores	llapis
calendari	pijama	taronja
farmàcia	llibre	arròs
mocador	mandarina	sabatilla
finestra	maleta	clau
revista	gat	guants
bombeta	diari	sofà
núvol	bossa	bufanda

Escriu les paraules que recordis, sense mirar:

Ordena temporalment les següents seqüències:

- Esmorzo
- Sona el despertador
- Em rento la cara
- Aturo el despertador
- M'aixeco del llit
- Em poso la bata i les sabatilles
- Faig el mandra
- Estic adormit

- Poso els macarrons a gratinar al forn
- Omplo l'olla d'aigua
- Barrejo els macarrons amb la salsa de tomàquet
- Faig bullir els macarrons 8 minuts
- Hi tiro els macarrons
- Poso l'olla al foc
- Els escorro l'aigua
- Encenc el foc

SABIES QUE...?

En el nostre centre hi trobaràs:

- > Una nova manera d'atendre i entendre la gent gran.
- > Un ambient càlid, agradable i casolà.
- > Un espai on:
 - la persona gran pot escollir què vol fer d'acord als seus gustos i preferències.
 - ens interessem per tot allò que és important per a tu. Parlem amb tu per saber què vols, què t'agrada o què necessites per sentir-te bé. I busquem com adaptar-nos per oferir-te una atenció personalitzada.
 - valorem i respectem els teus valors i principis. La teva intimitat.
 - continuar amb les teves activitats quotidianes i, si vols, descobrir-ne de noves.
- > L'acompanyament de la família i tot el suport que faci falta per ajudar i col·laborar en el dia a dia de la persona gran en el centre.
- > Un equip humà que t'escolta i et dona confiança.

Els nostres
valors

Acompanyar

Actitud

Dignitat

Felicitat

Respecte

Innovació

Personalització

Participació

Amb el suport de:

SUMAR - Parc Científic i Tecnològic de la UdG - Edifici Narcís Monturiol - C. Emili Grahit, 91. Bloc B - 3a pl. - 17003 Girona
Tel. 972 439 168 - info@sumaracciosocial.cat

CASA DELS AVIS - Pl. Torres i Bages 16-18 - 08770 Sant Sadurní d'Anoia - Tel. 938 911 466 - rggstsadurni@sumaracciosocial.cat

www.sumaracciosocial.cat